

Łódzki Głos Obywatelski

Pismo poświęcone sprawom własności nieruchomości

Cena prenumeraty wraz z przesyłką pocztową 2 złote kwartalnie. **Pojedynczy numer 70 groszy**

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI
Łódź, Piotrkowska 46, tel. 116-17 i 255-45

Konto czekowe w P. K. O. Nr. 601.120

Wychodzi raz na miesiąc. Ogłoszenia: wiersz mm jednołamowy 20 gr., w tekście 40 gr. Kolumna ogł. zawiera 4 szpalty

Nr 4 (115)

Łódź, kwiecień 1938 r.

Rok X

Remonty a finanse

Ze stan budynków, jak również ich wygląd, w miastach naszych nie jest zadawalający, to nie ulega wątpliwości. Ze należy dążyć do naprawy tego stanu rzeczy, temu nikt nie przeczy. Ze uczynić to należy możliwie szybko, również jest rzeczą niewątpliwą. Ale że stan materialny przeciętnego właściciela domu nie pozwala mu najczęściej na dokonanie niezbędnych remontów, jest prawdą dla nas niemniej bezsporną.

Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29. III. 38 r. w sprawie podniesienia wyglądu osiedli spowoduje niewątpliwie wzmoczoną akcję władz administracyjnych w kierunku usunięcia omawianych braków.

Musimy jednakże zastanowić się, co uczynić należy, aby dążenie słuszne i pożyteczne nie stało się powodem ruiny tysięcy płatników, tak ciężko doświadczanych przez los od lat przeszło dwudziestu.

Przed wszystkim trzeba ustalić pewną hierarchię potrzeb, a równocześnie skoordynować ją z wymogami techniki, celem uniknięcia zbędnych kosztów. Klasycznym wypadkiem jest np. sprawa asfaltowania podwórz w miastach takich jak Łódź, która jest w trakcie urządzania wodociągów. Okólnik domaga się pokrycia podwórz gładką nawierzchnią, gdzie taka nawierzchnia ułożona jest już na jezdniach. Cóż zrobić jednak, kiedy nawet przy tych ulicach przyłączeń do wodociągów w roku bieżącym dokonać jeszcze nie można. Asfaltować podwórza, aby za rok lub dwa rozwalić asfalt dla przeprowadzenia rur wodociagowych? Byłoby to marnowaniem funduszy, które zużyć można na inwestycje lub remonty bardziej celowe.

Nie zawsze też odświeżanie fasady jest remontem najpilniejszym dla danej nieruchomości. Są często braki bardziej ważne, jak zrujnowane dachy czy niepewne klatki schodowe. Niemożliwością jest żądać równoczesnego wykonania wszelkich napraw poważniejszych, z których każda z osobna wymaga dużego wysiłku finansowego. Może to łamać nawet ogólną linię wytyczną władz administracyjnych, dających, powiedzmy, do u-

porządkowania zewnętrznego wyglądu domów w jakiejś dzielnicy, tym niemniej względy techniczne i gospodarcze muszą jednak wziąć górę nad względami estetycznymi, niewątpliwie ważnymi, ale w pewnej kolejności.

Ale gdzie nie spojrzeć, koniec końców natykamy się na kwestię finansową. Gdyby domy posiadały swą normalną rentowność, gdyby dochód z nich był funkcją ich stanu, wszystko to byłoby sprawą prostą i łatwą. Niestety, rzeczywistość jest zupełnie inna. Stan — stanem, wygląd — wyglądem, a dochód jest zależny od sztywnych przepisów i przypadkowych okoliczności sprzed 24-let.

Gdyby choć istniał normalny kredyt, dostępny dla właścicieli domów. Ale i tego nie ma w formie i za cenę możliwą do przyjęcia. W tych warunkach trzeba iść na drogę, zasadniczo dla nas niesympatyczną: kredytów z funduszy społecznych. Usprawiedliwieni jesteśmy w tym żądaniu faktem, że jest to tylko konsekwencją nienormalnego stanu prawnego naszych domów, konsekwencją sztucznie niskiej rentowności, konsekwencją mylnej polityki fiskalnej względem nas.

Muszą się i dla nas znaleźć fundusze na niezbędne remonty. Z setek milionów złotych, wpłacanych do kas państwowych i komunalnych przez własność nieruchomą, można chyba wykroić sumę niezbędną na pożyczki nisko oprocentowane dla tych właścicieli, którzy nie są w stanie sprostać wymogom władz administracyjnych w dziedzinie podniesienia stanu i wyglądu naszych osiedli.

Wystarczyłoby może, aby sumy na to potrzebne mógł właściciel zatrzymać z płaconych przez siebie podatków z tym, że spłacać je będzie stopniowo w ciągu 10 czy 15 lat przy uiszczaniu podatków za lata następne.

Tak czy inaczej problem remontów nie może być rozstrzygnięty wyłącznie w płaszczyźnie sanitarnej, technicznej czy estetycznej, a tym mniej karno-administracyjnej. I jego strona finansowa musi znaleźć się w pieczy czynników, zainteresowanych w istotnym, a nie tylko pokazowym, rozkwicie naszych miast.

Rola właściciela domu w gospodarce społecznej

Jeden z tygodników niedawno omawiał sprawę kapitalizacji poszczególnych przedsiębiorstw, wyluszczała dopuszczalność wysokości oprocentowania zainwestowanych w przedsiębiorstwach kapitałów. Między innymi poruszono kwestię zyskowności miejskich domów mieszkalnych, dochodząc do zadziwiającej konkluzji, że pieniądze włożone w posiadłość domową winny przynosić zysku nie więcej niż 4 procent!! Bo rzekomo za swoją pracę właściciel domu nie powinien nic wymagać!

Należy się tylko mocno dziwić takiej nieznamości rzeczy i takiej śmiałości. Jak można żądać od właściciela, aby zadowolili się oprocentowaniem w wysokości 4%, gdy za hipoteki musi płacić po 6,8 i nawet 10 procent?

Własny kapitał właściciela domu, o ile nie przekracza zwykłych granic obciążenia, jest kapitałem przedsiębiorstwa i winien przeto procentować się jak każdy inny kapitał przedsiębiorczo-inwestycyjny, s'osownie do wymagań terażniejszości. Jak dalece jest zagrożony kapitał inwestycyjny właściciela domu, tego dowodem były przed wojną liczne licytacje przymusowe, potem podczas wojny straty na komornem z powodu próżnych mieszkań i redukcji komornego (byle dostosować się do możliwości płatniczych lokatora), zaś wreszcie po wojnie wielkie straty wskutek przymusowej gospodarki mieszkaniowej. Bardzo niewielu właścicieli domów osiągnęło w ostatnich latach choćby tylko oprocentowanie swych własnych kapitałów. Na czynności administracyjne przed wojną wypadało mniej więcej 5 procent komornego brutto. A jak było w latach 1920 do 1923? Było by stratą czasu, gdyby o tym mówić. Nie się nie otrzymywało za swoją pracę.

Nie ulega wątpliwości, że słuszne jest, aby właściciel domu, obok oprocentowania inwestowanego kapitału otrzymywał zapłatę za stratę czasu, poświęcanego nieruchomości czynszowej. Działalność tę — zresztą niezupełnie ściśle — określa się jako administrację domu. Dla laika taka działalność jest prawie niedostrzegalna, a jednak wymaga znacznego nakładu czasu. „Administracja domu“ dzieli się na handlową, techniczną i ogólną.

Część handlowa obejmuje finansowanie przedmiotu najmu, płacenie procentu, obliczanie i ściąganie komornego, obliczanie i uiszczanie danin publicznych, podatków i innych ogólnych ciężarów nieruchomości, załatwianie rozmaitych interesów ubezpieczeniowych nadzór nad wynajmowaniem, załatwianie wszystkich bieżących zobowiązań, prowadzenie ksiąg, równoważenie wydatków z przychodami, pertraktacje z lokatorami, wypracowywanie i zawieranie umów itd.

Część techniczna obejmuje należyte utrzymanie w dobrym stanie budynków oraz mieszkań (według umowy), ustalanie konieczności napraw i oddawanie reparacyj rzemieślnikom i ich nadzorowanie, sprawdzanie rachunków, pertraktacje z rzeczoznawcami wzgl. rzemieślnikami, zapobieganie szkodom od mrozu itp.

Część ogólna obejmuje utrzymywanie porządku, łagodzenie sporów między lokatorami, oddawanie lokali lokatorom wzgl. odbieranie od nich, troska o utrzymanie posesji w czystości, oczyszczanie ze śniegu i brudu, posypywanie chodników podczas ślizgawicy, wywóz śniegu przy silniejszych jego opadach itd.

Ryzyko więc, jakie właściciel domu ponosi, zarówno wobec najemcy, jako też wobec ogółu, jest ogromne i ciężkie. Przypomnieć wystarczy tylko obowiązek właściciela do odszkodowania przechodnia, który się poślizgnął chociażby dlatego, że jedno drobne miejsce nie było szczelnie posypane.

Ponadto właściciel domu jest obowiązany do utrzymywania w bezpiecznym dla komunikacji stanie wszystkich przejść w domu, pozostawionych do użytku lokatorów i publiczności. Zaniedbanie tych obowiązków pociąga za sobą obowiązek odszkodowania osoby dotkniętej.

Mogliśmy naturalnie tylko w ogólnych zarysach wyszczególnić czynności, z których składa się „administracja domu“. Wszystkie te szczegóły razem połączone wymagają znacznego nakładu czasu. Jako miara może słu-

żyć okoliczność, że sądy często przyznają zarządcy przymusowemu 5 procent komornego brutto i że spółdzielnie w ogóle tyleż musiały wydawać na administrację. Przy tym nie wzięto jeszcze pod uwagę, że administracja domu wskutek powojennego prawodawstwa stała się znacznie trudniejszą, niż to było przed wojną.

Gospodarze domów zostali szczególnie obficie obdarzeni po wojnie ustawowymi przepisami w najróżniejszych dziedzinach mieszkalnictwa. Tę nadwyżkę pracy i staranności można by obliczyć co najmniej na 300 procent w porównaniu z pracą przedwojenną, wobec czego taka przewyżka świadczeń umysłowych i fizycznych śmiało mogła by pretendować do wynagrodzenia 20 procent. Aczkolwiek wysokość tej liczby w pierwszej chwili wydaje się zastraszająca, to po dojrzałym namyśle należało by przyznać rację takiemu postulatowi. Ale właściwie nikt tego nie wymaga. Jest to tylko teza teoretyczna, która ma udowodnić ogrom odpowiedzialności, ciężkiej na właścicielu domu.

Jeden z dzienników w Pradze (czeskiej) umieścił w swoim czasie artykuł, który znakomicie da się dostosować do niektórych miejscowości w Polsce. Czytamy tam:

„Nasze domy mieszkalne, a szczególnie wielkomiejskie domy czynszowe, znajdują się dzisiaj w stanie nieopisanego upadku. Przenikająca do domów wilgoć, mnożące się nadużycia i opieszałość w mieszkaniach ze strony lokatorów, wszystko to przyczynia się do wewnętrznego upadku naszych domów. Dotychczasowe zarządzenia naszych władz co do domów pochłonęły już kilka miliardów majątku narodowego. Wszystkie dotychczasowe przepisy wydają się nam jak suknia zeszyta z wielu drobnych kawalków. Odczuwamy brak jednostajności i konsekwencji. Dom mieszkalny, jak każda budowla, jest organizmem. Każdy organizm musi być pielęgnowany, aby istnieć. Właścicielom domów odebrano możliwość pielęgnowania swych domów. Uczyniono to za pomocą przepisów o ograniczeniach komornianych. Jest to niszczenie majątku narodowego.“

Podobne warunki istniały u nas. Ostatnio pierwsze ślady pewnej poprawy gospodarczej we własności nieruchomości są ledwo widoczne. A przecież trzeba nadrobić to, co się straciło. Ile długów porobiono, ile zobowiązań wzięto na siebie, by tylko utrzymać domy i przeprowadzić reperacje, na których pokrycie często nie wystarczały przychody komorniane.

Jeszcze jeden zarzut należy omówić. Jest bardzo wielu ludzi, którzy pracą właściciela domu nazywają niewytwórczą. Nie chcemy mówić o właścicielach domów, którzy sami wybudowali domy własne i inne, bo to, co „produkowali“, mamy przed oczyma; to jest widzialne i namacalne. Ale gdzie w ogóle znajdują się kryteria pracy niewytwórczej?

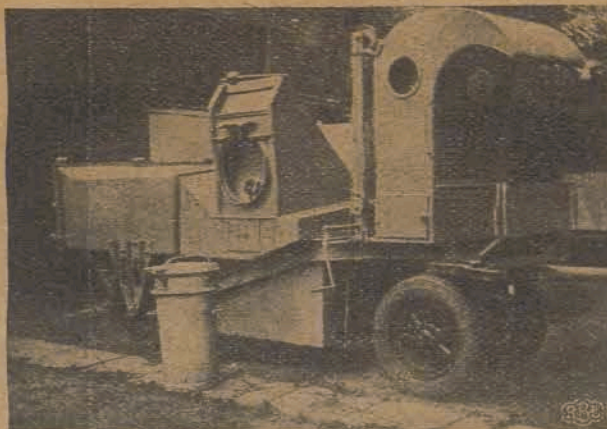
Należy bowiem uznać, że pracą wytwórczą jest nie tylko zatrudnienie, dające walory namacalne i ważne, nie tylko walory, tworzące pieniądz przez sprzedaż konsumentowi. Robotnik szyjący przy maszynie obuwie — wytwarza. Ale palacz, który dostarcza siłę pędną do tej maszyny, jest również wytwórczy, chociaż po ukończeniu jego pracy nie ma gotowych przedmiotów jako okazji produkcji. Tak samo wytwórczo pracuje człowiek w biurze, który rachuje, zakupuje skórę, węgiel i smary, wysyła gotowy towar. To samo dotyczy urzędnika. Nie ma nagromadzonego stosu produktów, który by wskazywał na wydajność wykonanej pracy. A jednak bez tej pracy nie można się obejść. Wskazuje na bardzo krótkowzroczny sposób sądzienia, jeżeli ktoś wartość pracy ocenia według widzialnych wytworów. Jest bardzo wiele ważnych czynności, o których wielkiej masie nawet się nie śni, które uznaje się za mało ważne, które jednak dopiero umożliwiają wytwórczość „pracujących“. Bezcelowy i niemądry jest spór o to, czy „produkcyjnym“ jest dostarczanie listów i paczek, łapanie przestępców, polewanie ulic, prowadzenie rejestru stanu cywilnego, nauczanie młodzieży. Współpraca w aparacie gospodarczym

Przedsiębiorstwo Oczyszczania Miasta

Spółka z ogr. odp.

Łódź, ul. Piotrkowska 182, tel. 245-00

Wywodzi śmieci z metalowych zbiorników sposobem bezpylnym, biorąc na siebie odpowiedzialność przed władzami administracyjnymi za terminowy wywóz.

Wóz P. O. M. do bezpylnego wywozu śmieci.

Wywóz odbywa się pod kontrolą I-go i Centralnego Stowarzyszeń Właścicieli Nieruchomości, po cenach bezkonkurencyjnie niskich.

Informacje i zapisy w biurach I-go Stow. Własc. Nieruch. m. Łodzi, Pomorska 18 i Centralnego Stow. Własc. Nieruchomości, Piotrkowska 46

wielkiego kraju kulturalnego byłaby niemożliwą, gdyby nie była regulowana przez tysiące czynności tego aparatu, przez instytucje komunikacyjne, przez ochronę osób, własności i pracy, przez ogrom urządzeń społecznych i uporządkowany ich przebieg.

Urzędnik, nauczyciel, właściciel domu, sędzia, uczony, żołnierz, artysta, lekarz — wszyscy są wytwórcami. Mówi się, że rolnik, młynarz, piekarz wytwarzają chleb, ale niektórzy wahają się powiedzieć, że nauczyciel produkuje wiedzę, urzędnik ochronę prawną, żołnierz publiczne bezpieczeństwo, zaś właściciel domu — mieszkania. Jeżeli możliwość wymiany ma być decydującą cechą wytwórczości, to można by powiedzieć, że fryzjer jest do połowy wytwórczym, do połowy zaś nie. Bo gdy wytwarza peruki i fałszywe owłosienie, to jest wytwórczy, bo przedmioty te są wymienne. Gdy

jednak strzyże włosy i goli brodę, jest niewytwórczy, bo u fryzjora głowa nie da się wymienić.

Dlatego również własność nieruchomą należy zaliczyć do zawodów. Właściciele domów jako wynajmujący tworzą zawód, którego znaczenie winno nareszcie być uznane przez czynniki decydujące i usankcjonowane przez utworzenie izby właścicieli nieruchomości, tak samo jak uznanie słusznych interesów rolnictwa ze strony ustawodawstwa i administracji nareszcie musiało doprowadzić do utworzenia izb rolniczych.

Staraliśmy się tu wyświelić rolę, jaką odgrywają właściciele nieruchomości w życiu gospodarczym kraju. Jest to rola doniosła. Aby sobie uprzytomnić znaczenie gospodarze własności nieruchomości, wystarczy wyliczyć jej udział w ogólnej wartości majątku narodowego.

K. H. S.

O sposobie odgradzania posiadłości

Obowiązek odgradzania wszelkich działek od ulic. Istniejące ogrodzenia muszą być w ciągu 2 wzgl. 3 lat dostosowane do nowych przepisów

Wydane zostało specjalne rozporządzenie (Dz. U. Nr. 21/38) o sposobie odgradzania posiadłości i działek, ustalające rodzaje ogrodzeń w miastach i osiedlach wiejskich.

Nas tu interesują przede wszystkim przepisy dla miast oraz osiedli miejskich i dlatego zajmujemy się szczególnie tylko tą częścią rozporządzenia, która traktuje o ogrodzeniach w miastach.

Przytoczone rozporządzenie przewiduje obowiązek odgradzania w miastach wszelkich posiadłości i działek od ulic, dróg publicznych oraz placów publicznych ogrodzeniem przewidywanym o wysokości nie przekraczającej 2,5 m. Ogrodzenie może być wykonane w postaci niskiego krawężnika lub poziomych prętów metalowych, bądź barier drewnianych albo zastąpione przez żywo-

płat czy inne założenie ogrodnicze. Winny one być wykonane w jednakowej wysokości i o jednolitym typie dla ulicy, drogi lub ich części, i powinny odpowiadać charakterowi otoczenia tak, by nie szpeciły krajobrazu. Sposób budowy, zarys, kolor oraz wysokość ogrodzenia ustala właściwa władza policyjno-budowlana.

Przy głównych arteriach komunikacyjnych, biegnących szlakiem dróg państwowych i wojewódzkich, powinno być stosowane ogrodzenie bez podmurówki, dające się łatwo usunąć.

Szczegółowo omówione są w rozporządzeniu sposoby wykonania podmurówki i innych murowanych części ogrodzenia, jak również części metalowych, które — o ile nie są wykonane z metalu nierdzewiącego — winny być grafitowane lub malowane w barwach ciemnych.

Ogrodzenie z drzewa powinno być wykonane ze sztachel heblowanych i pomalowane olejno lub inną trwałą farbą na kolor, harmonizujący z krajobrazem oraz z kolorem sąsiednich ogrodzeń i budynków, o ile kolor ten nie szpeci otoczenia.

Niezabudowane place za zgodą władzy budowlanej mogą być odgraniczone od ulicy prowizorycznym pełnym ogrodzeniem z drzewa o wysokości, wynoszącej co najmniej 1,8 m i co najwyżej 2,5 m. Ogrodzenie to również musi być wykonane z desek heblowanych i pomalowane w sposób powyżej opisany.

Nad ogrodzeniem może być zastosowane zabezpieczenie z drutu, umieszczone nie niżej, niż na wysokości 2 m nad poziomem chodnika.

Bramy i furtki w ogrodzeniach powinny być otwierane w kierunku nieruchomości lub działek.

Wymienione wyżej przepisy mają odpowiednie zastosowanie do ogrodzeń pomiędzy poszczególnymi posiadłościami i działkami z tym, że części ogrodzenia, widoczne z ulic, powinny być dostosowane pod względem konstrukcji i wyglądu do ogrodzeń przy tych ulicach, placach lub drogach.

Budowanie ogrodzeń w sposób, zagrażający bezpieczeństwu życia i zdrowia ludzkiego oraz zwierząt domowych, jest zabronione. W szczególności zakazane jest pokrywanie powierzchni murowanych części ogrodzeń bitym szkłem.

Odstępstwo od przepisów co do sposobu ogradzania posiadłości jest w zasadzie niedopuszczalne. Jednakże w poszczególnych indywidualnych, zasługujących na uwzględnienie wypadkach, może władza budowlana zezwolić na wznoszenie innych ogrodzeń.

Zaznaczyć należy, że omawiane tu przepisy mają zastosowanie nie tylko do nowopowstałych ale także do już istniejących ogrodzeń. Mianowicie w miastach istniejące ogrodzenia muszą być dostosowane do nowych przepisów na działkach zabudowanych w ciągu 2-ch lat, zaś na działkach niezabudowanych — w ciągu 3-ch lat od daty ogłoszenia rozporządzenia t. j. licząc od 31 marca r. b. O ile ogrodzenie wzniesione zostało po dniu 1 stycznia 1935 r., to dostosowanie go do omawianych przepisów winno być dokonane w ciągu 5 lat.

W ten sposób wszyscy właściciele nieruchomości, którzy mają na swoich posesjach jakiegokolwiek ogrodzenia, wewnętrzne lub zewnętrzne, zmuszeni będą gruntownie je przebudować.

Henryk Rabczyński

Z dziejów nieruchomości łódzkich

Dom przy Placu Wolności Nr 4

właściciele — małż. Dobranc

Dzieje nieruchomości łódzkich stanowią nierozdzielalną część historii i rozwoju naszego miasta. W murach nieruchomości łódzkich zaklęta jest historia naszego grodu. Mówią one o jego stałym i wielkim rozwoju o powstawaniu fortun — o ich zanikaniu — o pracy pokoleń i stanowią nierozdzielalną część życia — prac i zmagania pokoleń, które miasto nasze zamieszkiwały, dla jego dobra i rozwoju pracowały w pocie czoła — pozostawiając po sobie następnym pokoleniom miasta dorobek swego życia w postaci pomników jakimi są dla miasta nieruchomości łódzkie.

Zapoznajemy się według księgi hipotecznej z dziejami jednej z najstarszych nieruchomości w naszym mieście — jest nią nieruchomość przy Placu Wolności i zbiegu ulicy 11-go Listopada położona, a należąca obecnie do Amalii Olgi i Bertolda małżonków Dobranc.

Aby dokonać pracy zamierzonej udajemy się do hipoteki. Odnajdujemy akta pomienionej nieruchomości i ze wzruszeniem niemal zaczynamy szperać wśród dokumentów w tej księdze zgromadzonych.

Na okładce księgi rosyjski napis: Piotrkowskaja gubernia, Łódziński Ujezd, Łódzińska niedwizimost, Nr 4 w gorodzie Łodzi na Konstantinowskiej ulicy Nr R. 72.

MOTORY

ELEKTRYCZNE WSZELKIEGO RÓDZAJU
NOWE I UŻYWANE
ELEKTROPOMPY DO STUDNI I FILTRÓW

NAJTAŃSZE ŹRÓDŁO — SPRZEDAŻ — KUPNO — ZAMIANA — WYPOŻYCZANIE

WARSZTATY REPERACYJNE

Naprawa i przewijanie motorów, wykonanie szybkie i solidne wypożyczanie motorów na czas naprawy, na składzie części zapasowe.

Instalacje siły i światła. Żarówki oszczędnościowe dla klatek schodowych. Siatki, pewnie zabezpieczające żarówki od kradzieży Oliwa motorowa.

Inż. REICHER i S-ka, Południowa 28, tel. 210-00

Oprocentowanie nadpłat podatkowych

Min. Skarbu w okólniku L. D. V. 11766/1/37 podało do wiadomości wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 20 marca 1937 r., L. rej. 6585/35 w sprawie oprocentowania nadpłat podatkowych. Zgodnie z tezą powyższego wyroku N. T. A. ustalił, że odmowa oprocentowania nadpłaty podatkowej z tego powodu, że nadpłata ta powstała przed wejściem w życie Ordynacji Podatkowej, jest niezgodna z ustawą. Równocześnie Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że powyższą tezę należy stosować do nadpłat, ujawnionych w okresie obowiązywania pierwotnego tekstu Ordynacji Podatkowej, t. j. od 1 października 1934 r. do 14 stycznia 1936 roku włącznie.

Za moment ujawnienia nadpłaty uważać należy dzień, w którym wydane zostało orzeczenie władzy, w związku z którym wynikła nadpłata, jeżeli to orzeczenie nie zostało uchylone.

Tezy wspomnianego wyroku N. T. A. mają zastosowanie do nadpłat, które przed ogłoszeniem powołanego wyżej okólnika nie zostały jeszcze zarachowane na inne zaległości, bądź zwrócone płatnikowi w gotówce oraz do nadpłat, przypadających tym płatnikom, których podania o oprocentowanie nie zostały załatwione ostatecznie w administracyjnym toku instancji, lub którzy na postanowienia ostateczne wnieśli skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

W dziale pierwszym tej księgi wymieniającym nieruchomość z opisaniem granic znajdujemy następujący napis w języku polskim z dnia 10 sierpnia 1872 r., który podajemy poniżej z zachowaniem pisowni.

Nieruchomość miejska, wieczysto-czynszowa, dawniej numerem policyjnym 5, teraz numerem 4. (: cztery :) oznaczona, narożnie przy ulicach Nowyrynek i Konstantynowskiej, w mieście Łodzi, Powiecie Łódzińskim, Gubernii Piotrkowskiej położona, składa się z kamienicy frontowej murowanej o parterze i piętrze, tylnych zabudowań, placu mającego obszerność przętów kwadratowych 50. (:pięćdziesiąt :) i ogrodu w polu, obejmującego powierzchnię przętów kwadratowych 400. (: czterysta :) nowej miary polskiej. —

Wyżej wymieniona nieruchomość na mocy wykupu czynszu zgodnie z rezolucją Gubernatora Piotrkowskiego z dnia 14 kwietnia 1880 roku za Nr. 2007 i Prezydenta m. Łodzi z dnia 5 czerwca 1880 za Nr. 7137 stanowi obecnie prawo pełnej własności.

Od nieruchomości niniejszej oddzielony został ogród do niej należący i dla tego ogrodu łącznie z ogrodami oddzielnymi od nieruchomości Nr. 2 i 3 założono oddzielną ksiązkę hipoteczną Repertorium Nr. 1331 o czym tu zapisano zgodnie z wnioskiem z dnia 11/23 września 1881 roku.

Pierwszym aktem prawnym którym otwiera dzieje księgi jest czcigodny dokument opatrzony datą 6 lipca

Historia otynkowania pewnej ściany szczytowej

Pewien właściciel nieruchomości przy ul. Piłsudskiego otrzymał w roku 1936 z Inspekcji Budowlanej nakaz otynkowania ściany szczytowej, widocznej z ulicy od strony sąsiedniej posesji.

Ponieważ niski jednopiętrowy budynek na sąsiadującej posesji miał być zburzony, a w jego miejsce postawiony nowy trzypiętrowy dom, który by zasłonił całkowicie ścianę szczytową, właściciel domu zwrócił się do Zarządu Miejskiego z prośbą o odroczenie wykonania wspomnianego nakazu. I rzeczywiście, odroczenie takie uzyskał do jesieni 1937 r. Niestety, jednak do tego czasu budowa na sąsiedniej posesji nie została rozpoczęta, skutkiem czego Zarząd wszczął kroki egzekucyjne wobec właściciela wyżej wskazanej nieruchomości. Pomimo zapewnień właściciela domu, mającego otynkować szczytową ścianę, że rozpoczęcie budowy na sąsiedniej posesji jest tylko kwestią krótkiego czasu, że wszelkie przygotowania zostały już poczynione, władze miejskie nie zaprzestały postępowania egzekucyjnego. Chrac nie chcąc właściciel domu zmuszony był przystąpić do otynkowania szczytu.

Obecnie, jak się okazuje, roboty budowlane na sąsiedniej posesji zostały podjęte. I na cóż to było tak poganiać właściciela domu do wykonania zupełnie niepotrzebnej roboty i narażać go na koszta egzekucji? Zdaniem naszym władze miejskie mogłyby okazać wobec poważanego obywatela odrobinę choćby zaufania i dać wiarę wysuwany przez niego motywom.

Odroczenie niektórych zaległości podatkowych do dnia 31 marca 1939 r.

Wobec wygaśnięcia z dniem 31 marca 1938 r. ulg podatkowych z rozporządzenia z dnia 15. IV. 1935 r. urzędy skarbowe przystąpią do przymusowego ściągania zaległości podatkowych, które nie zostały zlikwidowane w okresie odroczenia.

Fakt wygaśnięcia ulg z powołanego rozporządzenia nie wyklucza jednakże, zgodnie z wyjaśnieniem Ministerstwa Skarbu, możliwości stosowania przez władze

skarbowe — w granicach posiadanych uprawnień — indywidualnych ulg w spłacie niezlikwidowanych w okresie odroczenia zaległości. **Aby uzyskać te ulgi winni płatnicy składać do właściwych władz należycie uzasadnione podania.**

Równocześnie Ministerstwo Skarbu wyjaśniło kwestię ulg dla tych płatników, którym w latach 1935/6 — 1937/8 z powodu niedokonania wymiaru nie przypisano podatku, co uniemożliwiło im uzyskanie umorzenia odpowiedniej części zaległości (15, 20 i 25%). W myśl przepisów, dotyczących omawianej sprawy, gdy płatnikowi nie przypisano podatku np. w roku budżetowym 1935/36, a uczyniono to dopiero w następnym roku, wymierzając podatek równocześnie za poprzedni i następny rok budżetowy, to płatnik uiszczywszy w tym następnym roku budżetowym podatek za dwa lata, korzystał zarówno z umorzenia przysługującego mu w roku, w którym przypisu dokonano, jak i za rok poprzedni.

Z powołanych przepisów wynika, że również w przypadku przypisania podatku w roku budżetowym 1938/39 za lata podatkowe, odnośnie których wymiar podatku musiał być dokonany i przypisany normalnie w latach budżetowych 1935/36, 1936/37 i 1937/38 (np. podatek dochodowy na lata podatkowe 1935, 1936 i 1937), płatnik, w razie uiszczenia w roku budżetowym 1938/39 przypisanego mu w tym roku za powyższe lata podatku, ma prawo do umorzenia odpowiedniej części zaległości.

Ponieważ jednakże ustawowy termin ostatecznej likwidacji zaległości upłynął z dniem 31. III. 38 r. i płatnicy, którzyby w roku budżetowym 1938/39 uiszcili przypisany im w tym roku podatek za lata ubiegłe, byłiby pokrzywdzeni, Ministerstwo Skarbu, celem umożliwienia realizacji tej ulgi, przesunęło do dnia 31. III. 1939 r. termin odroczenia tej części zaległości, jaka podlegałaby umorzeniu, gdyby przypis podatku nastąpił we właściwym czasie i gdyby płatnik uiszczył wymierzony mu podatek w roku budżetowym, w którym podatek ten przypisano.

Jeżeli wskutek dokonanych wpłat zaległość jest mniejsza, niż kwota, jaka powinna być odroczone w myśl powyższych przepisów, to odroczeniu i ew. umorzeniu podlega tylko ta pozostała część zaległości.

Odroczone do dnia 31. III. 39 r. zaległości mogą być spłacane również papierami wartościowymi. W tym też okresie nie będą pobierane osetki za zwłokę.

1839 r., który reproduujemy poniżej z zachowaniem pisowni:

Działo się w Mieście Zgierzu w Kancellaryi Sądu Pokoju Powiatu Zgierskiego Wydziału Hypotecznego, Dnia 24 czerwca (6 lipca) 1839 roku.

Przedemną Pisarzem Kancellaryi Hypotecznej Powiatu Zgierskiego, stawił się w Dniu dzisiejszym Pan Jakób Peters w Nowym Mieście Miasta Łodzi pod Nr. 5, w Powiecie tutejszym mieszkający, który wniósł do niniejszego Protokółu, iż będąc właścicielem nieruchomości w tymże Nowym Mieście Łodzi w Rynku Nr. 5 położonej, a niemając dotąd uregulowanej Hypoteki, przeto z mocy prawa Seymowego o Hypotekach żąda zaprowadzenia czyli uregulowania nowej Hypoteki powyższej dopiero wzmiankowanej Nieruchomości, oraz oznaczenia terminu do takowej Regulacji. Ostrzeżono więc stawałającego, iż Regulacja żądana nastąpi w dniu 28 października (9 listopada) r. b. o godzinie 10-tej z Rana w Kancellaryi Sądu Pokoju Powiatu Zgierskiego Wydziału Hypotecznego, w którym terminie stawić się jest obowiązany wraz z dowodami własności swej nieruchomości probującymi. —

Poczem spisany Protokół mając sobie odczytany, w dowód przyjęcia własnoręcznie wraz z zemną Pisanem podpisał — Iacob Peters.

Następnie znajdujemy adnotację tej treści: D. Wygotować Obwieszczenie z oznaczeniem terminu do Regulacji Hypoteki na dzień 28 Października (9 listopada) r. b.

i takowe do Gazety Rządowej w zwykłym sposobie podać, a Oryginał tegoż Obwieszczenia na Drzwiach Izby sądowej, aż do czasu nadejścia terminu regulacji zamieszczyć.

Zgierz, dn. 24 czerwca (6 Lipca) 1839 r.

Do aktów dołączony jest egzemplarz Gazety Rządowej z dnia 1 (13) Sierpnia 1839 r. Nr. 179, drukowanej w językach rosyjskim i polskim, w której na stronie 1362 w dziale obwieszczeń sądowych i administracyjnych zamieszczone zostało następujące ogłoszenie:

(N. D. 3706.) Sąd Pokoju Ptu Zgierskiego.

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki nieruchomości jako to:

1. Nr. 5 w Rynku Nowego-Miasta Łódź własnością Jakóba Peters.

2. Nr. 265 w mieście Zgierzu przy ulicy Łódzkiej własnością Staro: Wigdora Fryszmana będących, w powiecie Zgierskim gubernii Mazowieckiej położonych.

Uwiadamia interesentów, iż takowa regulacja nastąpi w Sądzie tutejszym; co do Nr. 1 w dniu 28 Października (9 Listopada), co do Nr. 2 w dniu 3 (15) Listopada r. b.

Wzywa ich przeto aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali, i w dokumenta prawa ich udowadniające opatrzyli się.

Podkreślamy, że przesunięcie terminu, jak i inne wymienione ulgi, dotyczą tylko tych przypadków, gdy przypisu nie było z powodu **niedokonania wymiaru**.

Poza tym Ministerstwo Skarbu ustaliło zasady dalszych ulg w spłacie zaległości podatkowych dla rolników, dotkniętych klęskami żywiołowymi.

Podstawa wymiaru podatku od nieruchomości nieoddawanych w najem odpłatny

Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 18 marca r. b. Nr. D. V. 4309/3/38 wyjaśniło, że dla nieruchomości budynkowych i gruntowych, które zajmowane są przez właścicieli lub oddane są osobom trzecim do bezpłatnego użytkowania, podstawę wymiaru podatku od nieruchomości stanowi **zasadniczo wartość czynszowa, ustalona w wysokości czynszu, jaki by właściciel uzyskał w razie wynajęcia lub wydzierżawienia nieruchomości**.

Inną zasadę stosuje się dopiero wówczas, gdy ze względu na specyficzny charakter użytkowania nieruchomości (np. nieruchomość fabryczna, parcela budowlana) nie można ustalić podstawy wymiaru według wartości czynszowej. W tym wypadku określa się ją na podstawie wartości obiegowej nieruchomości, przyjmując jako podstawę wymiaru dla budynków wraz z należącymi do nich budowlami ubocznymi, podwórzami i placami — 5% ich obiegowej wartości, zaś dla innych gruntów niezabudowanych — 3% ich wartości obiegowej.

Nowe przepisy o podatku od psów

W związku z zmianą podatku od psów według nowych obowiązujących w tym przedmiocie przepisów właściciele lub odpowiedzialni zarządcy nieruchomości obowiązani są:

- a) dostarczać Zarządowi Miejskiemu coroczne wykazy osób, które w dniu 1 stycznia posiadały psy na terenie ich nieruchomości;
- b) powiadamiać Zarząd Miejski w ciągu miesiąca o

Ostrzega ich oraz że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hipotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawiał się, tenże na żądanie któregośkolwiek z interessentów na karę 10 do 50 złp. skazanym zostanie w podług art. 150 tegoż prawa utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie dycyzji jaka w skutek aktu regulacji wydana będzie, nastąpi dnia 6 (18) Listopada b. r. względem obydwóch powyższych nieruchomości na publicznym posiedzeniu Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interessenci przeto bez dalszego wezwania w tymże czasie ogłoszenia jej przytomni być powinni.

Zgierz dnia 22 Lipca (3 Sierpnia) 1839 r. Laskowski Podsedek.

Zgodnie z powyższym obwieszczeniem w dniu 9 listopada 1839 zjawił się w Sądzie Pokoju powiatu Zgierskiego Jakób Peters i przedłożył dokumenty, z których wynikało, że tenże Jakób Peters nabył nieruchomość od Jana Reutera, z mocy kontraktu z Urzędem Muncypalnym Miasta Łodzi, w Jmieniu Kassy Miejskiej, w dniu 4 (16) Sierpnia 1839 r. zawartego, a przez Rząd Gubernialny Mazowiecki w Dniu 26 Sierpnia (7 września) 1839 r. potwierdzonego tudzież Świadcstwa przez Burmistrza Miał

RURY

gazowe-wodociągowe
kotłowe-ankrowe

Zachodniopolska Hurtownia Rur

SP. AKC.

POZNAŃ

ul. Św. Marcina 21
Tel. 22-58 i 34-78

TORUŃ

ul. Wola Zamkowa 7/11, Tel. 16-03

GDYNIA

ul. 10 Lutego 24
Tel. „Elibor” 2921

każdym fakcie nabycia psa przez osoby w wykazie corocznym niewymienione oraz o powiększeniu się ilości psów u osób w wykazie wymienionych;

e) na indywidualne wezwania Zarządu Miejskiego udzielać informacji o osobach, posiadających psy na terenie ich nieruchomości.

Obowiązek podatkowy odnośnie do podatku od psów powstaje z dniem nabycia psa względnie osiągnięcia przez psa 8 tygodni, gaśnie zaś z końcem roku, w którym nastąpiło zbycie psa.

Należność podatkowa, wynosząca od 1 psa 25 zł., 15 zł. lub 8 zł. rocznie (zależnie od strefy), płatna jest w dwóch równych ratach półrocznych w kwietniu i listopadzie.

Płatnicy pozbywający się psów w ciągu pierwszego półrocza nie są obowiązani do uiszczenia podatku za drugie półrocze, winni jednak zawiadomić Wydział Podatkowy o pozbyciu się psa przed dnem 15 lipca.

Płatnicy, nabywający psy przed 30 czerwca, opłacają podatek za dwa półrocza, natomiast w razie nabycia psa po 1 lipca opłaca się podatek tylko za jedno półrocze.

sta Łodzi, w Dniu 16 (28) października 1839 r. wydanego.

Którejto Nieruchomości wartość wedle oszacowania przez Bethiera, Budowniczego obwodu Łęczyckiego, w Dniu 6 (18) Października 1839 r. sporządzonego, wynosi Zł. polskich 15,994 gr. 1.

Na zasadzie powyższych dokumentów sporządzono projekt wniosku do wykazu hipotecznego, który to wniosek Zwierzchność Hypoteczna Powiatu Zgierskiego w dniu 6 (18) Listopada 1839 r. zatwierdziła.

Nieruchomość powyższa znajduje się w posiadaniu Jakóba Petersa przez lat dwanaście. Peters wniósł na niej jeszcze niektóre budynki, a w końcu w roku 1851 sprzedał ją Janowi Folkmanowi aktem Nr. 1481, sporządzonym przed Romanem Jarońskim, Regentem Kancellaryi Okręgu Zgierskiego dnia 7 (19) Maja 1851 roku, za Sumę Złotych polskich 33,000,— czyli rubli srebrem 4,950.—

W posiadaniu Jana Folkmanna nieruchomość powyższa znajduje się do roku 1867 czyli przez lat szesnaście.

W dniu 11 (23) lipca 1867 roku, aktem notarialnym sporządzonym w Łodzi, przed notariuszem Ferdynandem Szlimum za Nr. 3076/604, Jan Folkmann sprzedał wymienioną nieruchomość Ottonowi i Annie z Sejdłów małżonkom Szwetysz za sumę rubli srebrem Rrs. 16,000,—

d. c. n.

Informacje i wiadomości bieżące

Osobiste

W dniu 10 kwietnia 1938 r. pp. Otto i Elza Ida z Nowaków małż. Hagner obchodzili uroczystość Srebrnych Godów.

Szanownemu Jubilatowi, członkowi Zarządu Centralnego Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi, oraz Jego czcigodnej Małżonce składamy serdeczne powinszowania i życzymy długich lat życia w szczęściu i pomyślności.

Oplaty na Fundusz Pracy od czynszu dzierżawnego

W ciągu miesiąca maja należy uiścić opłaty na Fundusz Pracy od czynszu dzierżawnego za I kwartał 1938 r. Opłaty te wynoszą pół proc. od czynszów, zainkasowanych w okresie od 1.—31. III. 38 r., przy czym nie podlega opodatkowaniu komorne z mieszkań 1- i 2-izbowych oraz za wszelkiego rodzaju lokale, zajmowane przez właścicieli nieruchomości we własnych domach.

Równocześnie z uiszczeniem należności winni płatnicy składać we właściwych urzędach skarbowych wykazy czynszów, osiągniętych w I kwartale b. r. wraz z obliczeniem przypadających opłat.

Nowa strefa przymusu kanalizacyjnego

Z dniem 1 kwietnia r. b. oddana została do użytku publicznego nowa seria kanałów na całym szeregu ulic, a m. in. na Magistrackiej, Południowej, Cegielnianej, Zagajnikowej, Wierzbowej, Narutowicza, Tramwajowej, Przejazdzie, Wodnej, Wysokiej, Nawrocie, Miedzianej, Rokicińskiej, Przedzalnianej, Fabrycznej, na Wodnym Rynku, Emilii, Kilińskiego, Tylnej, Łąkowej, Andrzeja i Jerzego.

W związku z tym wszyscy właściciele nieruchomości, leżących na wspomnianych wyżej ulicach, obowiązani są skanalizować swe domy i przyłączyć je do ogólnej miejskiej sieci kanalizacyjnej w terminie do 1 kwietnia roku przyszłego.

Akcja tępienia szczerów

Starostwo Grodzkie Łódzkie wydało zarządzenie w sprawie ogólnego tępienia szczerów na obszarze naszego miasta.

Do tępienia szczerów obowiązani są przystąpić m. in. wszyscy właściciele lub zarządzający poszczególnymi nieruchomościami, którzy na posesjach swych winni rozłożyć trutki.

Termin rozłożenia trutek ustalony został na dzień 28 kwietnia r. b. Trutki powinny pozostać na miejscu w ciągu co najmniej 3 dni.

Sprzedaż trutek odbywać się będzie w dniach 23, 25, 26, 27 i 28 kwietnia r. b. we właściwych dozorach sanitarnych, których adresy podane są w odnośnym ogłoszeniu.

Przed przystąpieniem do tępienia szczerów należy nieruchomości doprowadzić do należytej czystości. Gruntowne oczyszczenie winno się odbyć do 28 kwietnia.

Winną niespełnienia powyższych obowiązków pociągnięci zostaną do odpowiedzialności karnej.

Podatek od nieruchomości i od lokali z kiosków ulicznych

Wobec wysuniętych wątpliwości co do opodatkowania podatkiem od nieruchomości i od lokali kiosków ulicznych, Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że kioski, w których dokonywana jest sprzedaż pism, wyrobów monopolowych, znaczków pocztowych i stemplowych i t. p. oraz kioski reklamowe (kolumny reklamowe) o ile jedne i drugie nie są trwale związane z gruntem, nie podlegają podatkowi od nieruchomości. Natomiast jeśli chodzi o podatek od lokali, to tego rodzaju kioski w ogóle temu podatkowi nie podlegają, gdyż nie są one lokalami w rozumieniu odnośnych obowiązujących w tej mierze przepisów.

W dniu 8 kwietnia 1938 roku w wieku lat 69

b. p. Aron Zajbert

właśc. nieruch. przy ul. Piotrkowskiej 175.

W Zmarłym Stowarzyszenie traci wieloletniego szczerze oddanego naszej organizacji członka.

Niech Mu ziemia lekką będzie!

Centralne Stowarzyszenie
Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi
i Województwa Łódzkiego w Łodzi
ul. Piotrkowska Nr. 46.

Ulgi inwestycyjne

W dzienniku ustaw ogłoszona została ustawa o ulgach inwestycyjnych, obejmująca wszelkiego rodzaju ulgi podatkowe dla różnych gałęzi przemysłu w poszczególnych dzielnicach kraju.

W dziale o ulgach dla nowowznoszonych budowli które szczegółowo omówimy w jednym z nast. numerów, znajduje się m. in. przepis dotyczący domów starych. W myśl tego przepisu właściciele nieruchomości, którzy przeprowadzą w swych domach wodociąg i kanalizację, nabadą prawo do potrącenia od dochodu poniesionych na ten cel kosztów.

Przepisy o ulgach dla nowowznoszonych budowli wchodzi w życie od 1 stycznia 1939 roku.

Obowiązek zmywania fasad malowanych olejno

Starostwo Grodzkie zwróciło się do właścicieli nieruchomości w Łodzi z wezwaniem, aby niezwłocznie przystąpili do zmywania malowanych olejno fasad i oczyszczenia ich z kurzu i brudu, celem doprowadzenia do należytego wyglądu estetycznego.

Ustalanie dochodu z nieruchomości budynkowych

Wysuwając postulat opierania wymiarów na materiale faktycznym, Ministerstwo Skarbu w ostatnich latach ogranicza stale stosowanie norm dochodowości budynków, zalecając podległym władzom ustalenie dochodu na podstawie przedkładanych dowodów.

Na rok podatkowy 1937 normy dochodowości zatwierdzone zostały tylko dla budynków mieszkalnych gospodarstw rolnych oraz dla budynków czynszowych o ilości izb, nie przekraczającej 20. W roku podatkowym 1938 stosowanie norm dochodowości ma być jeszcze bardziej ograniczone, tak że dla olbrzymiej większości budynków czynszowych dochody ustalone zostaną na podstawie ścisłych danych dowodowych.

Celem ujednostajnienia trybu postępowania przy ustalaniu dochodów z nieruchomości, Ministerstwo Skarbu wydało szereg zarządzeń, dotyczących zbierania i badania dowodów. M. in. ustalono, że czynności związane z ustaleniem dochodu z nieruchomości przeprowadzać będzie ten urząd, w którego okręgu znajduje się nieruchomość, bez względu na miejsce zamieszkania właściciela.

Prawo zastawu na ruchomościach lokatora

Na mocy art. 386 kodeksu zobow. służy wynajmującemu ustawowe prawo zastawu na wniesionych do przedmiotu najmu ruchomościach najemcy i członków jego rodziny, z nim razem mieszkających, o ile rucho-

mości te nie są zwolnione od zajęcia w drodze egzekucji, a to celem zabezpieczenia czynszu zalegającego nie dłużej, niż rok. Prawo zastawu w myśl art. 387 K. Z. wygasa z chwilą, gdy rzeczy zostaną z przedmiotu najmu wyniesione. Z przepisów tych wynika, że wynajmujący, w razie gdy lokator zalega z komornem, może się sprzeciwić wyniesieniu rzeczy i zatrzymać je na własne niebezpieczeństwo, dopóki zaległy czynsz nie będzie zapłacony, albo zabezpieczony.

Sąd Najwyższy w orzeczeniu z 9. VI. 1937, I K. 420/37 stwierdził, że **to sprzeciwienie może nastąpić nawet przy użyciu siły** i wynajmujący ma prawo uniemożliwić najemcy dyspozycję rzeczami, znajdującymi się w mieszkaniu. Natomiast wszelkie czynności wynajmującego, któreby ograniczały swobodę lokatora w używaniu mieszkania i zmuszały go do znoszenia innych dolegliwości jest niedopuszczalne.

M. in. zabicie sztabami żelaznymi połowy okien i drzwi wykracza poza uprawnienia wspomniane i ma charakter samowoli.

Zajęcie rzeczy uzyskane w drodze egzekucji sądowej nie wyłącza wspomnianego ustawowego prawa zastawu i jego kolejności do zaspokojenia z uzyskanej ze sprzedaży sumy.

O racjonalną reformę ustawy stempłowej

Związek Izby Przemysłowo-Handlowych wyraził negatywną opinię o projekcie nowelizacji ustawy o opłatach stempłowych, opracowanym przez rząd.

Zdaniem Związku Izby w chwili obecnej należałoby przeprowadzić tylko reformę doraźną, która by obniżyła wszystkie stawki opłat stempłowych, podwyższone w okresie kryzysu, ustawą z 1932 r. oraz uprościła przepisy ustawy, m. in. przez podciągnięcie pod jednolitą opłatę stempłową czynności prawnych pod względem treści.

Związek wskazuje poza tym, że dokuczliwość obecnej ustawy o opłatach stempłowych wynika nie tylko z materialnych przepisów ustawy i konstrukcji samych opłat, lecz potęgowana jest okolicznością, iż przeważająca część płatników nie może się należycie zorientować w obowiązujących przepisach. Orientacja ta jest nawet dla fachowców prawników niezmiernie trudna, gdyż obok ustawy, rozporządzenia wykonawczego i obfitego orzecznictwa N. T. A., należy stale upewniać się, czy poszczególne kwestie nie zostały odrębnie unormowane w jednej z licznych wykładni Ministerstwa Skarbu.

W tych warunkach, w wypadkach wątpliwości, niejednokrotnie płatnicy radzą sobie w ten sposób, że woła uiszczyć opłatę, która się nawet nie należy, aniżeli narazić się na mozolne wertowanie tekstów wyjaśnień, rozrzuconych w licznych Dziennikach Ustaw. W interesie bezpieczeństwa prawnego staje się więc szczególnie pilną kwestią, jak najrychlejszego ułożenia urzędowej alfabetycznej tabeli opłat celem ułatwienia płatnikom znajomości ustawy.

Potrącalność wydatków przy podatku dochodowym

Najwyższy Trybunał Administracyjny orzeczeniem z dnia 27. X. 37 r. w sprawie ks. rej. 2082/36 ustalił, że okoliczność, czy w danym okresie jedno z czynnych źródeł dochodu dało dochód, czy nie dało go wcale, ponieważ przejściowo nie było eksploatowane, nie może mieć żadnego wpływu na kwestię potrącalności wydatków z takim źródłem związanych. W szczególności dotyczy to przymusowych świadczeń i podatków tego rodzaju, jak np. podatek gruntowy, którego uiszczenie nie jest związane z eksploatowaniem nieruchomości gruntowej. O ile tylko odnośny wydatek został faktycznie przez płatnika poniesiony, to podlega on potrąceniu z ogólnego dochodu niezależnie od tego, czy dotyczy on źródła dochodu, przynoszącego czy nie przynoszącego zysku.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wydał ostatnio zasadnicze orzeczenie, ustalając, że w razie zburzenia starego budynku i zastąpienia go nowym, strata wynikała

dla płatnika podatku dochodowego skutkiem tego, że stary budynek nie został jeszcze całkowicie zamortyzowany, potrącalna jest od dochodu. Wynika stąd, że płatnik, który zmuszony jest zburzyć jakiś budynek, może sobie częściowo tę stratę powetować, korzystając z prawa potrącenia od dochodu niezamortyzowanej jeszcze części zburzonego budynku.

W sprawie zwolnienia od podatku dochodowego świadczeń na pomoc zimową

Jak wiadomo, Ministerstwo Skarbu, pragnąc przyczynić się do zwalczania bezrobocia, poleciło przy ustalaniu dochodu podatkowego osób prawnych zaliczać do kosztów podlegających potrąceniu od dochodu wszelkiego rodzaju wydatki oraz świadczenia, poniesione przez te osoby na cele walki z bezrobociem, względnie na cele pomocy bezrobotnym. W stosunku do pozostałych płatników podatku dochodowego Ministerstwo Skarbu upoważniło Izby Skarbowe do umarzania im podatku, przypadającego od świadczeń na rzecz zwalczania bezrobocia.

Ponieważ akcja pomocy zimowej ma na celu niesienie pomocy bezrobotnym, a ustalenie norm świadczeń w formie odsetek w stosunku do osiągniętego obrotu, względnie dochodu, ma niewątpliwie charakter przymusu moralnego — Związek Izby Przemysłowo-Handlowych zwrócił się do Ministerstwa Skarbu z prośbą o wydanie podległym władzom wyjaśnienia, że ofiary, złożone na akcję pomocy zimowej, są potrącalne od dochodu oraz o rozszerzenie również analogicznych ulg w stosunku do dochodów, osiągniętych z uposażeń, emerytur i z najmnej pracy.

Sprawozdanie Spółdzielczego Banku Przemysłowców Łódzkich za 1937 r.

Jak wynika z nadesłanego nam sprawozdania Spółdzielczego Banku Przemysłowców Łódzkich, rok 1937 zaznaczył się dalszą poprawą stanu finansowego tej instytucji.

Świadczą o tym przede wszystkim obroty w operacjach dystkontowych Banku, stanowiących podstawowy przedmiot jego działalności, które wykazały w roku 1937 dalszy wzrost o pełne 11%, a mianowicie z kwoty zł. 49.329.985,10 w roku 1936 do kwoty zł. 54.676.276,02 w roku 1937. Zaznaczył się również przyrost wkładów, przeważnie bezterminowych, z sumy zł. 23.104.239,30 do zł. 24.770.440,17.

Kapitał udziałowy Banku na dzień 31 grudnia 1937 r. wynosił zł. 3.090.000,— a zatem wobec 10-krotnej w stosunku do udziałów odpowiedzialności członków, kapitał gwarancyjny łącznie z rezerwą w kwocie zł. 1.632.677,04 przedstawia wartość zł. 32.532.677,04. Kapitał zasobowy osiągnął w roku 1937 sumę zł. 1.174.855. Ogólny obrót po jednej stronie księgi głównej wyniósł zł. 517.792.225,93.

Liczba członków Spółdzielni w dniu 31. XII. 37 r. wynosiła 813, w tym przemysłowców i kupców 502, rzemieślników 101, właścicieli nieruchomości 108, osób wolnych zawodów 34, innych 14, urzędników państwowych i prywatnych — 40, różnych instytucji — 14.

Zarząd Spółdzielni stanowią obecnie: pp. Ludwik Ranke — prezes, oraz pp. Alfons Adam i Ryszard Rüdiger — członkowie.

Prezesem Rady Nadzorczej obrany został p. Emil Eisert.

Zamiana papierów w walutach obcych na 4¹/₂ 0/0 pożyczkę wewnętrzną

Ukazało się rozporządzenie ministra skarbu w sprawie konwersji 6% pożyczki dolarowej, 7% stabilizacyjnej oraz 7% pożyczki m. Warszawy.

W myśl tego rozporządzenia obligacje wymienionych pożyczek (bez kuponu bieżącego z 1 lutego rb.) będą przyjmowane do konwersji na 4¹/₂% wewnętrzną pożyczkę państwową 1937 r.

Z tytułu konwersji takich obligacji będą wydawane obligacje 4¹/₂%-wej wewnętrznnej pożyczki z kuponami, poczynając od kuponu płatnego w dniu 1 października roku bieżącego.

Podwyższenie wymiaru po uchyleniu orzeczenia odwoławczego przez N. T. A. jest niedopuszczalne

Min. Skarbu podało do wiadomości i stosowania podległym sobie władzom skarbowym orzeczenie Najwyższego Trybunału Administracyjnego w sprawie rozstrzygnięcia odwołań po uchyleniu orzeczenia w drodze nadzoru lub postępowaniu kasacyjnym.

W pewnym wypadku władza odwoławcza po uchyleniu wydanego przez nią orzeczenia, przy ponownym rozpatrywaniu sprawy podwyższyła wymiar podatku.

Otóż w wspomnianym orzeczeniu Najwyższy Trybunał stwierdził, że Komisja Odwoławcza nie była uprawniona do ustalenia w nowym orzeczeniu sumy podatku wyższej od ustalonej w jej poprzednim, uchylonym orzeczeniu. Według judykatury Najwyższego Trybunału Administracyjnego bowiem (m. in. wyrok z dnia 12 marca 1934 r. L. Rej. 1150/32) uchylenie w drodze nadzoru orzeczenia Komisji Odwoławczej, zaskarżonego przez płatnika do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, nie może w żadnym razie spowodować dla skarżącego pogorszenia jego położenia w późniejszym orzeczeniu, wydanym w miejsce uchylonego. Tej zasadzie uchyliła władza pozwana w zaskarżonym orzeczeniu, wykraczając poza ogólną sumę podatku, ustaloną w orzeczeniu odwoławczym.

Przytoczony powyżej wyrok ma zastosowanie do wszelkich odwołań, po raz drugi rozpatrywanych przez Komisję Odwoławczą, po uchyleniu poprzedniego orzeczenia przez Najwyższy Trybunał Administracyjny w postępowaniu kasacyjnym.

Zarządzenie w sprawie remontowania i należytego utrzymywania budynków

Na murach miasta rozplakatowane zostało zarządzenie Zarządu Miejskiego w Łodzi w sprawie utrzymywania budynków w stanie nie zagrażającym bezpieczeństwu osobistemu lub publicznemu, oraz nie szpecącym ulicy.

Na podstawie odnośnych przepisów prawa budowlanego właściciele nieruchomości oraz ich pełnomocnicy wezwani zostali powyższym zarządzeniem do niezwłocznego przystąpienia do remontu swych budynków oraz do utrzymywania ich w stanie dobrym, czysto i porządnie i niedopuszczania, aby budynki wskutek zaniedbania zagrażały zdrowiu lub bezpieczeństwu, bądź też szpeciły ulice i place publiczne.

Nieprzestrzeganie tych przepisów zagrożone jest karą aresztu do 3-ech miesięcy lub grzywny do 3000 zł.

Równocześnie Zarząd Miejski ostrzega, że zarządzenia, wydawane przez Inspekcję Budowlaną w sprawie remontu poszczególnych budynków, pociągają będą za sobą automatycznie kary z art. 215 K. K., t. j. więzienie.

Odpowiedzi Redakcji.

Stow. Wł. Nier. m. Będzina. Ustawa nie przewiduje specjalnych przepisów co do sposobu czytania preliniinarzów budżetów gmin miejskich. Sprawę tę regulują miejscowe regulaminy obrad, uchwalane przez rady miejskie, które mogą ustalić obowiązek 1-krotnego bądź też 2- lub 3-krotnego odczytywania projektów budżetowych.

L. W. Roszczenia o zwrot nienależnie uszczonych opłat na Fundusz Pracy należy kierować do Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy za pośrednictwem właściwego urzędu skarbowego.

Obwieszczenie

Zarząd Miejski w Łodzi podaje do publicznej wiadomości, iż zgodnie z § 2 Zarządzenia Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 2 września 1930 r. w sprawie przepisów miejscowych o skanalizowaniu i połączeniu nieruchomości z kanałami publicznymi oraz o warunkach korzystania z tych kanałów w m. Łodzi (Ł. Dz. Woj. Nr. 28 poz. 335), zostają oddane z dniem 1 kwietnia 1938 r. do użytku publicznego kanały miejskie na następujących ulicach, lub ich częściach:

- 1) Pomorskiej od Zagajnikowej do Bielańskiej nr. pol. 125—193, 102—162
- 2) Magistrackiej od Pomorskiej do Cegielnianej nr. pol. 13—33, 10—38
- 3) Południowej od Magistrackiej do Wierzbowej nr. pol. 71—75, 88—96
- 4) Cegielnianej od Wierzbowej do Zagajnikowej nr. pol. 77—97, 88—110
- 5) Wierzbowej od Południowej do Narutowicza nr. pol. 11—23, 18—40
- 6) Zagajnikowej od Cegielnianej do Narutowicza nr. pol. 25—31b, 18a—24
- 7) Narutowicza od Tramwajowej do Konstytucyjnej nr. pol. 75a—127, 74—130
- 8) Tramwajowej całej
- 9) Przejazd od Targowej do Przędzalnianej nr. pol. 37—79, 60—90
- 10) Wodnej od Przejazd do Złotej nr. pol. 7—15, 8—18
- 11) Wysokiej od Złotej do Rokicińskiej nr. pol. 19—45, 20—48
- 12) Nawrot od Wodnej do Przędzalnianej nr. pol. 77—95, 80—100
- 13) Miedzianej od Wysokiej do Przędzalnianej nr. pol. 5—13, 12—22
- 14) Rokicińskiej od Przędzalnianej do Suchej nr. pol. 5—47, 6—28a
- 15) Przędzalnianej od Przejazd do Fabrycznej nr. pol. 1—47, 2—58
- 16) Wodny Rynek nr. pol. 1—14
- 17) Park „Źródlika“
- 18) Fabrycznej od Targowej do Przędzalnianej nr. pol. 13—23, 8—14
- 19) Emilii od Bocznej do Magazynowej nr. pol. 7—23, 8—26
- 20) Kilińskiego od Abramowskiego do Emilii nr. pol. 173—185, 170—186
- 21) Tylnej od Bocznej do Kilińskiego nr. pol. 1—7, 2—8
- 22) Łąkowej od Podleśnej do Parku Poniatowskiego nr. pol. 17—27, 18—42
- 23) Gen. Żeligowskiego od 6 Sierpnia do Andrzeja nr. pol. 31—49, 38—60
- 24) Andrzeja od 28 p. Strz. Kan. do Towarowej nr. pol. 57—63, 68—82
- 25) Jerzego całej

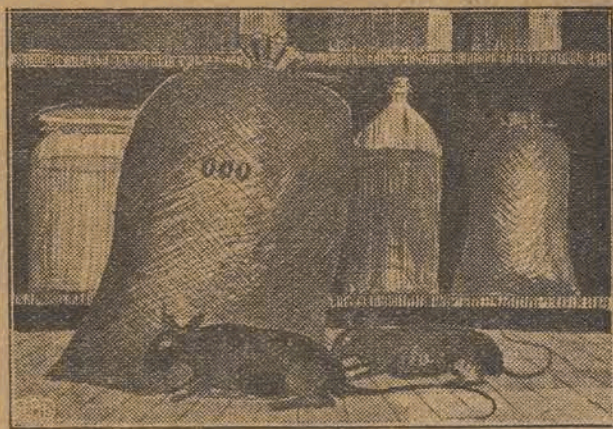
W myśl powołanego na wstępie § 2 przepisów miejscowych, właściciele nieruchomości przylegających do wyżej wymienionych ulic lub ich części, obowiązani są skanalizować swe nieruchomości i połączyć je z miejską siecią kanalizacyjną w terminie jednego roku, licząc od dnia 1 kwietnia 1938 r. pod skutkami zastosowania wykonania zastępczego, jako środka przymusowego, przewidzianego w art. 4 lit. C Rozp. Prez. Rzplitej z dnia 22. 3. 28 r. o post. przym. w adm. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342), zmienionego Rozp. Prez. Rzplitej z dn. 28. 12. 34 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) oraz w § 3 cyt. przyp. miejscowych.

Tymczasowy Prezydent Miasta
w. z. **Kazimierz Kozłowski**
Tymczasowy Wiceprezydent Miasta.

Dlaczego należy tępić szczury?

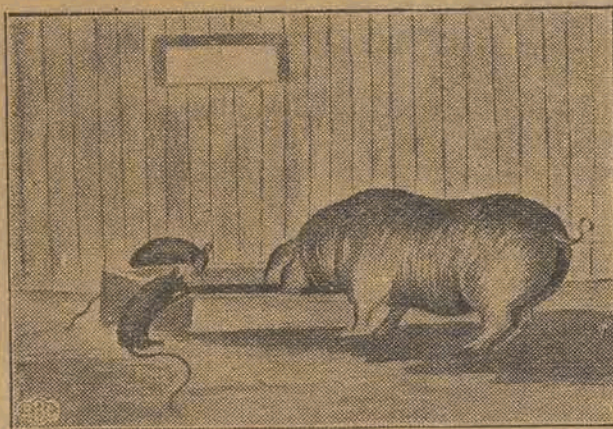
Szczury należą do najbardziej szkodliwych gryzoni, zarówno pod względem zdrowotnym, jak i gospodarczym.

Szczury powodują wielkie straty materialne. Obliczono, że jeden szczur przynosi szkody od 10 do 16 złotych rocznie, a ponieważ, jak niektórzy twierdzą, jeden szczur przypada na jednego mieszkańca, w Łodzi więc, która liczy przeszło 650 tysięcy mieszkańców, szczury niszczą różnego dobytku na sumę kilku milionów złotych rocznie.

Szczury niszczą produkty spożywcze: zboże, mięso, jaja, jarzyny, owoce i t. d.; napadają i zagryzają płacиво domowe: kury, kaczki, gęsi, gołębie; niszczą wszelkie tkaniny, papier, skóry, meble i t. d.; uszkadzają izolacje przewodów elektrycznych, powodując wybuchy i pożary, niszczą budynki, urządzają nory pod podłogami, przegrzając podłogi, belki. Wyrządzają szkody w ogrodach, podgryzając korzenie drzew i roślin.

Niezależnie od szkód gospodarczych, szczury są niezmiernie niebezpieczne dla ludzi, ponieważ przenoszą różne choroby zakaźne, przede wszystkim dżumę, dur plamisty, żółtaczkę zakaźną i cały szereg innych chorób. Zanieczyszczają swym kałem karmę w korytach świń, rozsiewając larwy włośnia (trychiny). W ten sposób świnię zarażają się trychinami. Mięso takich świń powoduje ciężką chorobę — włośnicę (trychinozę).

Te względy gospodarcze i zdrowotne nakazują stale niszczyć i tępić szczury a nade wszystko zapobiegać ich rozmnażaniu.

Budynki należy tak budować i utrzymywać, by uniemożliwić zakładanie gniazd: w tym celu wszelkie drewniane budowle powinny być wznoszone na murywanym fundamencie, ciągłym, bez żadnych przerw i otworów, przez które szczury mogłyby się dostać pod podłogę.

Śmietniki, złewniki, rynsztoki powinny być utrzymywane we wzorowym porządku. Nie należy wrzucać do nich odpadków jadalnych.

Należy unikać gromadzenia w składach żywnościowych i w ich pobliżu, w piekarniach, rzeźniach i t. p.

rzeczy niepotrzebnych, jak słomy, skór, worków, pomiędzy którymi szczury znajdują idealne warunki ukrywania i gnieźdzenia się.

W spichrzach, spiżarniach i składach żywnościowych należy produkty umieszczać na półkach, wspierających się na metalowych nóżkach. Półki te nie powinny dotykać do ściany, ani do sufitu.

Spośród wszystkich trutek na szczury najpraktyczniejszą okazała się trutka z cebuli morskiej, która jest nieszkodliwa dla ludzi i zwierząt, natomiast wiele trująca dla szczurów, gdy inne trutki są szkodliwe również dla zwierząt domowych*). Trutki należy rozrzucać w miejscach, uczyszczanych przez szczury, a zwłaszcza w pobliżu nor. Trutek nie należy dotykać rękami, gdyż szczury mają dobry węch i będą unikały trutek, dotkniętych przez ludzi.

Niezależnie od stałego, systematycznego tępienia szczurów, należy, wzorem większych miast europejskich, przeprowadzać co najmniej dwa razy do roku masowe tępienie tych gryzoni.

W roku bieżącym masowe tępienie szczurów będzie przeprowadzone w dn. 28 kwietnia.

Przed przystąpieniem do tępienia, wszyscy właściciele domów, wszelkich zakładów przetwarzających produkty spożywcze (piekarni, zakładów masarskich i t. d.) zakładów fabrycznych, składów i t. p. powinni nierucho-

mości swe doprowadzić do należytej czystości (wywieźć zawartość śmietników, usunąć wszelkie odpadki, śmiecie i t. d.), ażeby szczury w okresie tępienia pozbawione były zupełnie normalnego pożywienia. W terminie zaś wyznaczonym przez władze, t. j. dnia 28 kwietnia, należy jednocześnie wieczorem rozłożyć trutki we wszystkich domach mieszkalnych, zabudowaniach gospodarczych, we wszelkich składach, piwnicach, poddaszach, spichrzach, na wolnych niezabudowanych placach, w ogrodach, w ogóle we wszystkich miejscach, gdzie mogą przebywać szczury.

Powodzenie akcji tępienia szczurów zależne jest w wielkim stopniu od współdziałania wszystkich mieszkańców naszego miasta.

Trutki nabywać można w dniach od 23—28 kwietnia w dozorach sanitarnych, których adresy są następujące:

I Dozór Sanitarny	(II i III Kom. P. P.)	— Dworska	10
II " " "	(V, VIII i IX ")	— Przejazd	86
III " " "	(I, IV i VI ")	— Żeromskiego	4
IV " " "	(VII, X i XII ")	— Kopernika	19
V " " "	(XI, XIII i XIV ")	— Lubelska	7

Wszelkich informacji w sprawie tępienia szczurów udziela Oddział Sanitarny Wydziału Zdrowia Publicznego (ul. Narutowicza 65, II piętro — Telefon 218-57).

*) W roku bieżącym, na terenie IV Dozoru Sanitarnego będzie zastosowana trutka Arvico S., zawierająca fosforek cynku. Ponieważ trutka ta jest silną trucizną nie tylko dla szczurów, ale i dla ludzi i zwierząt domowych, należy przy jej użyciu zachować niezbędne środki ostrożności, wymienione na opakowaniu.

BILANS

Spółdzielczego Banku Przemysłowców Łódzkich z ogr. odpowiedzialnością w Łodzi

Łódź, ul. Gen. Pierackiego Nr. 15

na 31-go grudnia 1937 roku. Rok założenia 1881.

Stan czynny		Złote		Złote		Stan bierny	
		Złote	Złote	Złote	Złote	Złote	Złote
Gotowizna w kasie i pozostałość w B-ku Polskim, Banku Gospodarstwa Krajow. i P. K. O. Warszawa i Łódź	2.781.602.90			Kapitał udziałowy	3.090.000.—		
Waluty zagraniczne i banknoty	15.808.78			Kapitał zasobowy	984.185.—		
3 ³ / ₄ % Bilety Skarbowe zł 5.500.000.—	5.448.437.50	8.245.849.18		Rezerwa z waloryzacji	18.909.72		
Pożyczki Państwowe	1.145.205.50			Specjalny fundusz rezerwowy	100.000.—		
Inne papiery wartościowe	486.155.—	1.631.360.50		Fundusz dyspozycyjny	529.582.32	4.722.677.04	
Udziały w Spółdzielniach Kredytowych		2.500.—		Fundusz amortyzacyjny nieruchomości i ruchomości		280.943.—	
Weksle zdyskontowane		13.094.262.63		Wkłady		24.770.440.17	
Pożyczki hipoteczne		571.877.52		Korespondenci „Loro”:			
Rachunki bieżące:				banki krajowe	83.576.65		
pod zastaw papierów wartościowych	221.442.62			banki zagraniczne	16.372.26	99.948.91	
lorowy: a) zabezpieczony	Zł 3.513.810.89			Redyskonto weksli w banku Polskim			
„ b) niezabezpieczony	1.129.687.23	4.643.498.12	4.864.940.74	Procenty na okres przyszły		146.358.21	
Korespondenci „Nostro”:				Sumy przechodnie		510.114.75	
należności w bankach krajowych	770.220.15			Pozostałość zysku z lat ubiegłych	197.447.29		
należności w bankach zagranicznych	98.985.97	869.206.12		mniej przelew na kapitał zasobowy zgodnie z uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 13 marca 1937 r.	100.000.—		
Nieruchomości		1.347.350.—		Zysk za rok 1936	97.447.29	504.069.89	
Wewnętrzne urządzenia		118.555.14		Gwarancje	406.622.60	165.158.15	
Sumy przechodnie		288.650.14		Różni za inkaso		579.945.45	
Udzielone gwarancje		31.034.551.97		Różni za depozyty		4.165.865.50	
Inkaso		165.158.15				35.945.521.07	
Depozyty		579.945.45					
		4.165.865.50					
		35.945.521.07					

Rachunek zysków i strat na 31-go grudnia 1937 roku.

Winien		Złote		Złote		Ma	
		Złote	Złote	Złote	Złote	Złote	Złote
Wydatki na utrzymanie biura			849.079.96	Pobrane procenty, prowizja i damno		2.299.998.70	
Świadczenia społeczne:				Wpływy na poczet sum dawniej odpisanych		52.920.83	
na Fundusz Obrony Narodowej	20.000.—			Różnica kursowa na walutach		69.443.51	
na Fundusz Pomocy Zimowej	10.000.—	30.000.—		Za wynajęcie nieruchomości		51.219.80	
Procenty od lokacji		980.089.85		Za wynajęcie kasetek stalowych		31.913.55	
Amortyzacja nieruchomości i ruchomości		64.402.—		Przeniesienie z lat ubiegłych	197.447.29		
Straty:				mniej przelew na kapitał zasobowy zgodnie z uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 13 marca 1937 r.	100.000.—	97.447.29	
Protesty na 31 grudnia 1937 r. w portfelu	39.197.33						
„ „ „ w dochodzeniu	33.666.65						
Spisane należności	102.438.—	175.301.98					
Zysk:							
Pozostałość z lat ubiegłych	97.447.29						
Zysk za 1937 r.	406.622.60	504.069.89					
Podział zysku:							
na kapitał zasob. — jako 10% czyst. zysku	40.670.—						
na kapitał zasobowy z tytułu operacji z nieczłonkami	150.000.—						
na dywidendę 7%	213.480.—						
przeniesiono na rok 1938	99.919.89						
		504.066.89	2.602.943.68			2.602.943.68	

WYROBY FIRMY
LEON BYTNER
Emaliernia i Wytlączalnia

» TYTAN «

Łódź, ul. Zawadzka 11, tel. 184-45

CENY FABRYCZNE

Wszelkiego rodzaju szyldy emaliowane
Reflektory (daszki) emaliowane
Miesięczne tabliczki trawione reklamowe
Precyzyjne wagi domowe „Tytan”
Tabliczki tłoczone // Szkłane płyty grobowe

Zamówienia przyjmuje również:

Centralne Stowarzyszenie
Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi
i Województwa Łódzkiego w Łodzi
ulica Piotrkowska Nr 46

Prosimy PP. Prenumeratorów „Łódzkiego Głosu Obywatelskiego” o wpłacenie zaległej prenumeraty na nasze konto czekowe w P. K. O. Nr. 66220. Nieuiszczenie należności pociągnie za sobą wstrzymanie dalszej wysyłki pisma.

Dnia 23 maja 1958 roku o godzinie 5 po poł. w lokalu naszym przy ul. Piotrkowskiej Nr 46, odbędzie się w pierwszym terminie

DOROCZNE OGÓLNE ZEBRANIE

z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie i wybór prezydium, 2. Sprawozdanie Zarządu z działalności za 1957 r.:
a) rachunkowe, b) ogólne, c) biblioteki, d) Ł.G.O., 3. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej za rok 1957,	4. Zatwierdzenie preliminarza budżetowego na rok 1958, 5. Wybór członk. i zast. do Zarządu na miejsce ustępujących 6. Wybór członków Komisji Rewizyjnej, 7. Wolne wnioski.

W myśl § 43 statutu Stowarzyszenia wnioski członków do porządku dziennego muszą być podane na piśmie najpóźniej na 7 dni przed pierwszym terminem Ogólnego Zebrania na ręce Zarządu.

UWAGA: W razie nieprzybycia w powyższym terminie wymaganej statutem liczby członków, Ogólne Zebranie odbędzie się w drugim terminie w dniu 30 maja r. b. o godz. 5-ej po poł. w lokalu Stowarzyszenia i będzie prawomocne bez względu na ilość obecnych członków.

ZARZĄD
Centralnego Stowarzyszenia
Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi
i Województwa Łódzkiego w Łodzi.

ŻARÓWKI

„PHOS”

SĄ NAJTAŃSZE I NAJTRWALSZE

Dla właścicieli nieruchomości specjalnie poleca się do numerów i na klatki schodowe 3-i-5-wattowe których inne firmy nie wyrabiają

WIELKI WYBÓR WIELKOŚCI
3, 5, 10, 15, 25, 30, 40, 60 watt i t. d.

CENY OD 55 GROSZY

Informacje w biurze Centr. Stowarzyszenia
Właścicieli Nieruchom., Łódź, Piotrkowska 46

KANALIZACJA — WODOCIĄGI

Rury żeliwne
kanalizacyjne i wodociągowe

Rury kamionkowe

Rury gazowe
czarne i ocynkowane

Wanny emaliowane

oraz wszelkie artykuły, wchodzące w zakres działy kanalizacyjno-wodociągowej dostarcza najtaniej ze składu

RUDOLF ROEMER SKŁAD ARTYKUŁÓW TECHNICZNYCH

Łódź, ul. Nawrot 4

telefony: 106-83 — biuro i mieszkanie
106-84 — sklep i biuro

Miski klozetowe

Umywalki

Odlewy

sanitarno-budowlane

zlewo-zmywaki, umywalnie, zlewy, klozety, płuczki i t. p.

BRUNON BUCHENHAIN i SYN

ŁÓDŹ, UL. GDAŃSKA 99 // TELEFON NR 160-24

Firma egzystuje od r. 1880. Konto bank.: Bank Przem. Łódzkich, Pierackiego 15

PRZEDSIĘBIORSTWO WIERTNICZE

WIERCENIE
STUDZIEN
ARTEZYJSKICH

ZAKŁADANIE
POMP
WSZELKIEGO RODZAJU